HERMANNUS von der Hardt
Lectori S.

Onstitutum erat in exordio Concilii, 26. *Martii A.* 1415, publico Concilii decreto, *quod illa Synodus esset legitime convocata, initiata, & usque tunc sic celebrata, & quod per recessum Papæ* (Johannis) *non esset soluta, & quod dissolvi non deberet, donec fieret perfecta schismatis extirpatio, &* ECCLESIA REFORMARETUR IN FIDE ET IN MORIBUS, IN CAPITE ET IN MEMBRIS, memorante *Gobelino, Cosmodrom. ætat. 6. cap. 94. f. 339.*

Hæc Reformationis Ecclesiasticæ spes aluerat Concilii Patres integro triennio. Donec *lis* oriretur sed & componeretur ut de Præsidenta & de *tempore*, num ante novi Pontificis electionem an post illam hoc negotium esset conficiendum.

Octiduo igitur ante, quam ad electionem tandem procederetur, *publico Concilii decreto* definitum erat, *Pontificem summum, proximis diebus eligendum, debere cum Concilio vel deputatis ex singulis Nationibus, reformare Ecclesiam in capite & curiam Romanam, secundum æquitatem & bonum regimen Ecclesiæ,* ANTEQVAM ILLUD SACRUM CONCILIUM DISSOLVERETUR.

Designatiqve tunc palam, ac ordine recensiti *articuli Reformationis illius, per Papam unà cum Concilio ante concilii finem conficiendæ.*

De qvibus distincte egimus in *Præfatione Partis superioris XXI.*

Postquam igitur paulo post A. 1417. d. 11. Nov. *electus* in Concilio *Martinus* V. isq; solenni ritu d. 21. Nov. *coronatus, instare* jam videbatur tantopere desideratum *reformationis istius opus*, antea per Concilium, nunc tandem per Papam cum Concilio perficiendum.

Qvapropter *Nationes* ſtatim id ſibi negotii datum putarunt, ut, magnæ ſpei publico decreto factæ memores, Reformationem urgerent. Qvam Nationum ſollicitudinem commendavit *Gobelinus Perſona l. c. c. 96. f. 345. Poſtquam Dominus Martinus Papa fuit coronatus, per nationes Concilii petebatur fieri reformatio Eccleſiæ tam in capite quam in membris, prout in Reformatorio per ad hoc electos conceptum fuerat.*

Martinus itaq; *Papa* non omnino hoc negotium publicum negleturus, *ex Collegio Cardinalium ſex* elegit, pro hoc novo Reformatorio, *Commiſſarios. Ex Nationibus* etiam *Deputati* ſelecti.

Notavit hoc *Natio Germanica* in publicis ſuis aviſamentis, hac *Parte* XXII. à nobis exhibitis, *ad articulum II.* Conſentit *Schelſtrate, in Compendio chronologico p. 70. Cum*, inquit, *Martinus V. paulo poſt ſuam ad Pontificatum aſſumptionem Præſides Nationum ad ſe evocaſſet, ut ex parte illarum eligerentur Deputati, qui cum ſex Cardinalibus à ſe nominatis agerent de Reformatione, &c.*

Pervigil *Natio Germanica*, his à Papa ad reformationem deputatis Cardinalibus priſtinum expoſuit deſiderium, oblata ſchedulâ, infra in hoc opuſculo *ad artic. 2.* repetita, de præcipuo Reformationis argumento, *de Reſervationibus Papalibus abolendis.*

Cæterum, ut fit, in *novo* hoc ex Cardinalibus & Nationibus *Deputatorum* in negotio Reformationis *amplisſimo Collegio* ardor tepeſcere vel evaneſcere ſenſim viſus. Quippe manus remiſſæ partim à Cardinalibus, partim ab aliquibus Nationibus. Hinc multis menſibus parum aut nihil actum, *Gobelino Perſona* teſte in *Cosmodrom. cap. ult. f. 345. Quia non omnes æque ardenter inſtabant, Cardinalibus etiam in hoc torpentibus, parum profecerunt.* Nec diffitetur *Schelſtrate* l. c. p. 70. *Per plures menſes fruſtra inter illos actum eſt de hac materia, una Natione volente hoc modo, alia alio.*

Gallica natio, quæ ante electionem Papæ aliquantum refriguerat, indeq; *à Germanis & Anglis*, reformationem ante Papæ electionem maturandam ac perficiendam eſſe aſſerentibus, *abierat*, ac cum Italis & Hiſpanis infuturum Pontificem reformationem omnem diſtulerat; Poſt Papam electum, vel dolore tacta vel pœnitentia ducta, ægerrime longam Reformationis moram tulit. Confugit idcirco, hæſitabunda, ad Imperatorem SIGISMUNDUM, in Concilio præſentem, ægritudinem ſuam in ejus ſinum effundens. Petiitq; à Cæſare auxilium, qui novum Papam Martinum commonefaceret, ad Reformationem tandem aliquando ſerio perficiendam. Verum Imperator, probe memor & ſui cum Germanis priſtini pro reformatione maturanda certaminis, & Gallorum in illo negotio remisſi olim animi, conſcientiam eorum vellicavit, ſuperioremq; neglectum aut contemptum in memoriam illis revocavit, non ſine ſale dignaque reprehenſione. Commemoravit hæc fata fideliter *Gobelinus*, illa ætate vivens, *l. c.* Qui cum Cardinalium æque ac aliorum plurium, in Reformationis opere occupatorum, torporem, fructumque & laborem inanem notaſſet, addit: *Unde Natio Gallicana Regem* (SIGISMUNDUM) *adiit, petens ab eo, ut Papam ad Eccleſiam* (forte, Eccleſiæ Reformationem) *dignaretur informare.*

mare. Qui respondit eis: Dum nos, ut Reformatio fieret, priusquam ad electionem summi Pontificis procederetur, instabamus: Vos, nolentes acquiescere, Papam, priusquam fieret Reformatio Ecclesiæ, habere voluistis. Et ecce Papam habetis, quem & nos habemus. Illum pro expeditione hujusmodi reformationis adite. Quoniam pro nunc nostri non interest, prout intererat sede Romana vacante.

Germanica Natio superiorem suam publice porro testata est vigilantiam atque sinceritatem, quæ & ante electionem suum pro publica salute ardens studium constantius atque animosius quam ceteræ nationes declaraverat.

Prodiit igitur hæc, electo etiam Pontifice, *in publicum*, suo satisfactura officio, & suo exemplo ceteras nationes ad imitationem excitatura, ipsumq; novum Pontificem ad opus definitum pellectura.

Repetiit in principio Anni 1418. *novo scripto*, quod in Reformatoriis antea toties erat explicatum atq; determinatum, quo pacto desideratam Regiminis Ecclesiastici Reformationem cuperet instructam atque absolutam.

Dedit suo huic *publico monumento*, Reformationi sacro, hanc in fronte inscriptionem:

Avisamenta Nationis Germanicæ, super articulis juxta decretum Concilii reformandis, exhibenda Domino nostro sanctissimo.

Meminit hujus memorabilis scripti, à *Germanica Natione* in Concilio novo Pontifici Martino V. pro Reformatione oblati, *Schelstratenus* in *Compendio Chronologico* laudato *p.*71. *& Dissert.* 3. *c.*3. *p.* 175. Ast non exhibuit. Sufficit, ex frequenti illius commemoratione constare, *in MSCtis* quoque *Romanis* hæc *Germanicæ Nationis Avisamenta*, mox ab electione Martini pro reformatione in Concilio edita, conservata esse.

Nos ex antiquissimo DUCALI GOTHANO MSCto, ACTA CONCILII CONSTANTIENSIS complexo, hausimus. Tantoq; sincerius *hoc horum* Avisamentorum *exemplar*, quanto verosimilius, *Gumperti Fabri, Nationis Germanicæ in Concilio secretarii*, cujus nomen in fine est subscriptum, manu propria esse exaratum.

Neque vel silentio præteriri vel in alium Tomum differri debuit nobile hoc monumentum, quod hunc *ex historiæ ordine* locum summo sibi vindicaret jure.

Siquidem ex hoc opusculo, à Germanis publico Nationis nomine, in Concilio universali prodito, apparet, quæ mens fuerit Germanis ut ante ita & post electionem novi Pontificis. Quandoquidem hæc vota atque desideria non à prioribus, tot annis in Concilio ingeminatis, diversa, sed breviter saltem repetita ac digito potius monstrata quàm denuo explicata.

Urgetur enim hic à Germanis id duntaxat, quod *in Concilio ipsoq; Reformatorio Constantiensi*, prævia matura longaq;, Nationum omnium deliberatione, dudum erat conclusum. Quod patet ex *Reforma-*